

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Ľuboša Szigetiho, v právnej veci žalobcu: **D. S.**, štátny príslušník Indie, aktuálne s miestom pobytu PT G., proti žalovanému: **MV SR, MÚ**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. MU-2122-10/PO-Ž/2006 zo dňa 28. novembra 2006, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Saz 141/2006-18 zo dňa 31. októbra 2007 v časti, ktorou bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného č. MU-2122-10/PO-Ž/2006 zo dňa 28. novembra 2006, že sa na žalobcu nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa ustanovenia § 47 zákona o azyle do Indie, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Saz 141/2006-18 zo dňa 31. októbra 2007 v časti, ktorou bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného č. MU-2122-10/PO-Ž/2006 zo dňa 28. novembra 2006, že sa na žalobcu nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa ustanovenia § 47 zákona o azyle do Indie, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 9 Saz 141/2006-18 zo dňa 31. októbra 2007 potvrdil rozhodnutie odporcu č. MU-2122-10/PO-Ž/2006 zo dňa 28. novembra 2006, ktorým žalovaný podľa ustanovenia § 13 ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia žalovaného (ďalej len zákon o azyle) žalobcovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky a súčasne rozhodol, že sa na navrhovateľa nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa § 47 zákona o azyle do Indie.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že ekonomické dôvody, ktoré žalobca uviedol ako dôvody svojej žiadosti o azyl, nemožno považovať za dôvody na udelenie azylu v zmysle ustanovenia § 8 zákona o azyle. V súvislosti s otázkou návratu žalobcu do Indie poukázal na dostatočne zistený skutkový stav. Keďže žalobca neuviedol žiaden z dôvodov pre udelenie azylu podľa ustanovenia § 8 zákona o azyle, neprichádzala do úvahy ani kladná aplikácia ustanovenia § 47 ods. 1 zákona o azyle. Zo správ Amnesty International a Human Rights Watch o Indii za rok 2006 vyplýva, že indickí občania sa môžu slobodne pohybovať po Indii a neúspešní žiadatelia o azyl sa pri svojich návratoch nestretávajú so žiadnym rizikom.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v časti, v ktorej bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného o tom, že sa na žalobcu nevzťahuje zákaz vyhostenia podľa ustanovenia § 47 zákona o azyle do Indie, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a rozhodnutie žalovaného v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Podľa názoru žalobcu súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nedostatočne odôvodnil potvrdenie rozhodnutia žalovaného v časti o tom, že sa na žalobcu nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia do Indie. V tej súvislosti poukázal na ustanovenie § 58 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov v znení neskorších predpisov. Uviedol, že ak by sa vrátil do Indie, jeho život a osobná sloboda by boli ohrozené. Vyhostenie alebo vrátenie osoby, ktorá požiadala o azyl, je potrebné dôkladne preskúmať a to z dôvodu možných trvalých následkov, ktoré môže osoba mať z takého konania. Predovšetkým je potrebné si zaobstarat' informácie z viacerých zdrojov potvrdzujúce skutočnosti, že naozaj, ak by došlo k vyhosteniu alebo vráteniu do krajiny pôvodu, nebude to mať za následok ohrozenie života alebo slobody danej osoby. Podľa názoru žalobcu, by si mal žalovaný zaobstarat' najnovšie informácie z viacerých zdrojov a vyhodnotiť ich v súvislosti s možným návratom žalobcu do krajiny pôvodu.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť. Uviedol, že na účely skúmania, či existujú prekážky vyhostenia alebo vrátenia žalobcu do krajiny pôvodu v zmysle ustanovenia § 47 zákona o azyle zistil, že prítomnosť takých prekážok sa u žalobcu nepotvrdila. Žalovaný sa touto otázkou podrobne zaoberal aj vo svojom rozhodnutí, ktoré je predmetom preskúmavania súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu v napadnutej časti, že sa na žalobcu nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa ustanovenia § 47 zákona o azyle do Indie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14. mája 2008 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle a subsidiárne v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t.j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu. V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky). Ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia odporcu (ďalej len zákon o azyle) určuje žiadateľovi povinnosť počas vstupného pohovoru poskytnúť pravdivo a úplne všetky požadované údaje potrebné na rozhodnutie o žiadosti o udelenie azylu. Zásada non-refoulement bola upravená v ustanovení § 47 ods. 1 zákona o azyle tak, že žiadateľa, azylanta, cudzinca, ktorý požiadal o poskytnutie dočasného útočiska, alebo odídencu nemožno vyhostiť akýmkoľvek spôsobom alebo ho vrátiť na hranice územia štátu, kde by jeho život alebo osobná sloboda boli ohrozené z dôvodov jeho rasy, náboženstva, národnosti, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo zastávania určitých politických názorov; to neplatí pre toho, koho odôvodnene možno považovať za nebezpečného pre bezpečnosť Slovenskej republiky alebo ktorý po tom, čo bol právoplatným rozsudkom uznaný za vinného z obzvlášť závažného trestného činu, predstavuje nebezpečenstvo pre spoločnosť.

Žalovaný pre riadne zistenie skutkového stavu veci vychádzal z informácií o krajine pôvodu India, ktoré získal z pluralitných zdrojov: Amnesty International, Human Rights Watch, Úrad pre demokraciu, ľudské práva a prácu Ministerstva zahraničných vecí USA, týždenník Plus 7 dní, pracovná skupina Európskej komisie Eurasil. Súčasťou týchto správ boli okrem iných aj informácie o návrate neúspešných žiadateľov o azyl naspäť do Indie, ktorí po ich návrate do Indie nie sú mučení ani inak ohrození.

Je teda zrejmé, z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní žalovaný aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že žalovaný riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého žalovaný vychádzal pri svojom rozhodovaní o tom, či u žalobcu existujú dôvody podľa § 47 zákona o azyle.

Odvolací súd neprihliadol na argumentáciu žalobcu v otázke zákazu vyhostenia alebo vrátenia ustanovením § 58 zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov v znení neskorších predpisov, nakoľko v čase vydania rozhodnutia

odporcu (28. novembra 2006) bolo účinné ustanovenie § 47 zákona o azyle upravujúce podmienky pre aplikáciu zákazu vyhostenia alebo vrátenia osoby do krajiny pôvodu. Ustanovenie § 47 zákona o azyle bolo s účinnosťou od 1. januára 2007 novelizované zákonom č. 692/2006 Z.z. a jeho znenie bolo zmenené nasledovne: „Na zlúčenie rodiny cudzinca s výnimkou prípadov uvedených v § 10, 13b a 31a sa vzťahuje osobitný zákon 6a).“ Konanie a rozhodovanie súdu o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu žalovaného je konaním o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a nie je pokračovaním administratívneho konania. Pre súd je rozhodujúci skutkový a právny stav, ktorý existoval v čase vydania rozhodnutia žalovaného, t.j. 28. novembra 2006 (§ 250i ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku); skúma otázku, či správny orgán správne aplikoval vo svojom konaní a rozhodnutí v tom čase účinné ustanovenia príslušnej právnej normy.

Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd v napadnutej časti týkajúcej sa otázky zákazu vyhostenia alebo vrátenia žalobcu do krajiny pôvodu správne zistil skutkový stav a správne naň aplikoval ustanovenia zákona o azyle. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Saz 141/2006-18 zo dňa 31. októbra 2007 v napadnutej časti, ktorou bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného č. MU-2122-10/PO-Ž/2006 zo dňa 28. novembra 2006, že sa na žalobcu nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia podľa ustanovenia § 47 zákona o azyle, ako vecne správny potvrdil (§ 219 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 14. mája 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová